

Урок № 2

Поет «останніх речей» - Василь Герасим'юк.

Поезія «Чоловічий танець»

Мета: подати основні відомості про життя та творчу діяльність автора, зупинитися на творчих принципах поета; повторити теоретико-літературні поняття, пов'язані з темою; проаналізувати окремі твори Василя Герасим'юка; виховувати в учнів естетичні смаки, прагнення тяжіти до прекрасного.

Хід роботи:

1. Переглянь презентацію про життя та творчий доробок Василя Герасим'юка
2. Зверни увагу на теоретико-літературні поняття
3. Прочитай вірш Василя Герасим'юка «Чоловічий танець»
4. Ознайомся із зразком аналізу вірша Василя Герасим'юка «Перший сніг»
5. Самостійно проаналізуй поезію «Чоловічий танець»
6. Виконай запропоновані практичні завдання.
7. Після завершення роботи з теми перевір себе, виконавши тестові завдання.

Голобородько Василь - автор багатьох поетичних збірок, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка, премій імені Василя Симоненка та Миколи Трублаїні

Вірші розпочав друкувати 1963 року, коли в республіканській пресі з'явилося кілька добірок віршів. *Перша поетична книжка «Летюче віконце»*, яка готувалася до друку в одному з київських видавництв, була знищена вже

набраною для друку через незгоду автора співробітничати з органами державної безпеки (КГБ) колишнього СРСР.

В Україні *перша збірка поезій «Зелен день»* надрукована в київському видавництві 1988 року. За неї автора відзначено літературною премією імені Василя Симоненка, якою відзначаються автори за успішну першу збірку поезій. Того ж 1988 року *Голобородька прийняли до Спілки письменників України*. У жовтні 1991 року брав участь в міжнародному фестивалі авторів, який відбувся в Торонто(Канада).

1990 року вийшла друком збірка «Ікар на метеликових крилах», 1992 року;— збірка «Калина об Різдві». За ці дві збірки 1994 року поета було *відзначено Національною премією України імені Тараса Шевченка*.

В останні роки Василь Голобородько опублікував також кілька розвідок на теми українського фольклору, зокрема «Міфопоетична трансформація українського обряду сватання в українських народних казках» (2002) та інші. 2010 року видавництвом Грані-Т видана збірка дитячих поезій «Віршів повна рукавичка».

Бібліографія:

«Летюче віконце» (1970);

«Зелен день» (1988);

«Ікар на метелекових крилах» (1990);

«Соловейків теремок» (1991);

«Калина об Різдві» (1992);

«Слова у вишиваних сорочках» (1999);

«Міфопоетична трансформація українського обряду сватання в українських народних казках» (2002);

«Посівальник» (2002);

«Українські птахи в українському краєвиді» (2002);
«Дохла кішка» (2004);
«Летюче віконце» (Вибрані вірші) (2005);
«Ми йдемо» (Вибрані вірші) (2006);
«Віршів повна рукавичка» (2010);
«Зозуля масло колотить» (2010);
«Білі кімнатні рослини» (2013).

Поезія «Чоловічий танець» написана *верлібром*. Така художня форма дає можливість розширити смислові межі тексту настільки, наскільки цього вимагає метафорична структура. Верлібр В. Герасим'юка розповідний, його внутрішній ритм наділений ознаками легендної, а деколи й притчової інтонації.

Вірш створений у формі звертання до юнака, який повинен стати дорослим, відчувати вагу чоловічих обов'язків та відповідальності, силу побратимства й міцної чоловічої дружби. У поезії відчуються біблійні мотиви. Із самого початку *читач стає ніби учасником аркана — гуцульського чоловічого танку, відчуває його енергетику, немов відбувається ритуал посвячення.*

Друга частина вірша по суті є алюзією. При першому прочитанні вірша не одразу впадає в око *новозавітний мотив страждання Ісуса Христа* як свідомий вибір спасіння ближніх, що вгадується в описі трагічної української історії, позначеної постійною необхідністю українського чоловіцтва виборювати державну незалежність. Міфологічний *образ кола* символізує у вірші вічність людського страждання, його циклічну повторюваність. Образ «аркану», «зчеплених рук», «чоловічого кола» пронизує всю поезію. І читач розуміє, що йдеться не лише про танець, мова йде про людське життя в цілому, життя чоловіка. І якщо коло символізує буття, то *«чоловіче коло» може*

означати буття цілого людства. У цьому контексті іншого значення набувають слова: «...як тяжко почати і зупинити / цей танець...» Але спробувати варто «хоч раз», відчути всі випробування життя, «обхопивши руками плечі двох побратимів». Адже, справді, відчуваючи дружню підтримку, легше «не випасти із цього грішного світу».

У кінці поезії Василь Герасим'юк вводить образ Христа: і виявляється, що *танець аркан — то смерть на хресті між двома розбійниками (а не побратимами), і буття визначається «хрестом за плечима», який несе Месія до місця своєї страти.*